Образ життя і заняття козаків

Урок розвитку мовлення Українська література

У самій Січі жили винятково неодружені козаки, що називали себе, на відміну від одружених, лицарями

й товаришами. Тут частина з них розміщалася по тридцятьох восьми куренях, в самій Січі, а частина поза

нею, по власних будинках; згідно із цим, частина харчувалася військовим столом, частина власним, але

в загальному життя тих й інших була однакова.

Повсякденне життя запорізьких козаків на Січі складалось в такий спосіб:

Козаки піднімалися на ноги

зі сходом сонця, одразу ж вмивалися холодною річковою водою, потім молилися богові й після молитви,

через деякий час,сідали за стіл до гарячого сніданку. Час від сніданку до обіду козаки проводили

по-різному: хто об'їжджав коня, хто оглядав зброю, хто вправлявся в стрілянині, хто лагодив плаття, а

хто просто лежав на боці,попихкував з люльки-носогрійки, розповідав про власні подвиги на війні, слухав

розповіді інших і викладав плани нових походів. Рівно в 12 годин курінний кухар ударяв у казан, і тоді,

по звуці казана, кожен козак поспішав у свій курінь до обіду.

Обід приготовлявся в кожному курені

особливим кухарем, або поваром, і його помічниками, невеликими хлопцями, на обов'язку яких лежало

приносити воду в курінь і тримати в чистоті казани й посуд: «посуд — казани, ложки, корита дуже

чисто держут і чистіше, як себе, а тим паче одягу» . Їжа готувалася в великих мідних або чавунних

казанах, що навішувались за допомогою залізних гачків на кабице в сінях кожного куреня, і варилася

три рази в день на все наявне число козаків куреня, за що платилося кухарю по

два рубля й п'ять копійок з кожного козака в рік, тобто 9 рублів й 50 копійок при

150 чоловіках середнього числа козаків у кожному курені.

Увечері, по заходу сонця, козаки знову збиралися в курені; тут вони вечеряли

гарячою вечерею; після вечері одні та ж година молилися богові й потім лягали

спати, узимку в куренях,улітку й у куренях, і на відкритому повітрі; інші

збиралися в невеликі купки й по-своєму веселилися: грали на кобзах, скрипках,

ваганах, лірах, басах, цимбалах, козах, свистіли на сопілках, свистунах,- одним

словом,на чому потрапило, на тім і грали, і відразу танцювали. З всіх музичних

інструментів найбільш улюбленим і тому найпоширенішим інструментом у

запорізьких козаків, була, без сумніву, кобза.

Написати есе «Ми нащадки козаків, в наших жилах тече кров вільних ...»